

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6658/2024
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Тодоровић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Симоновић, адвокат из ..., ради предаје поседа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2302/2023 од 12.10.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2302/2023 од 12.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2302/2023 од 12.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2302/2023 од 12.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 911/20 од 02.03.2022. године, којом је утврђено да су тужени заузели део катастарске парцеле тужиоца број ... КО ..., површине 4,68 м², који је описан мерама и начином простирања, тако што су излили бетонску цоклу висине 60 цм и поставили металне стубове са жичаном оградом; туженима наложено да тужиоцу предају у државину овај део непокретности тако што ће уклонити постављену бетонску цоклу и металне стубове са жичаном оградом; тужени обавезани да тужиоцу надокнаде парничне трошкове од 163.300,00 динара. Одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су, на основу члана 404. став 1. ЗПП, благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о праву тужиоца, као власника непокретности на враћање поседа дела парцеле, коју тужени држе без правног основа. Имајући у виду чињенично утврђење и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд налази да одлука не одступа од устаљене судске праксе која за основ има заштиту власника на посед ствари, а не постоје ни друга правна питања због којих би било оправдано одлучити о ревизији као о посебној.

Институт посебне ревизије резервисан је за питања примене материјалног права, па наводи ревизије којима се побија правилност утврђења битних чињеница не могу се узети у разматрање приликом оцене дозвољености овог ванредног правног лека.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради предаје поседа непокретности је поднета 04.05.2017. године, вредност предмета спора по означању у тужби (члан 33. став 2. ЗПП) је 10.000,00 динара и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**